

Midlerne til Opretholdelsen deraf. Rigsdagen har altsaa en betydelig Myndighed med Hensyn til Udgifterne og derigjennem med Hensyn til Organisationen af Hæren, men dersom vi nu gaae ind paa den Forandring, der foreslaaes, bliver Forholdet dette, at den tilstedeværende Rigsdag samt den nuværende Regjering vedtage et Slags militair Grundlov med dertil knyttede Lønningslove. Dersom Rigsdagen senere skulde ønske at faae en Forandring i et eller andet Punkt i Hærplanen, kan den vel gjøre et Forsøg derpaa ved i den aarlige Finantslov at nægte Midlerne til den Deel af Mandskab, Officerer, Materiel, eller hvad det nu kan være, der skulde have i Henhold til det nu foreliggende Lovforslag, naar det er blevet til Lov, men det er da ikke længer Rigsdagen, som umiddelbart kan gjøre sin Indflydelse gjælden i saa Henseende; det er tværtimod Regjeringen, som staaer i den gunstige Stilling, at den kan sige Nei. Den kan sige: Vi have en Lovbestemmelse derom, det er blevet vedtaget af Rigsdagen i Henhold til en heel sammenhængende Plan; det gaaer ikke an at røre derved, thi saa falder det Hele sammen, og det er et umaadeligt Ansvar, I vælte over paa Rigsdagen, dersom I gjøre det. I kunne gjerne sige Nei dertil, men vi modtage ikke en Finantslov, hvori det er nægtet. Igeoverfor en saadan Stilling, og med de Erfaringer for Die, som vi saa ofte have gjort, spørger jeg: Er Rigsdagen da saa fri, som den vil være, naar vi opretholde den gamle Tingenes Tilstand? Jeg troer, at Enhver vil indrømme, at den er betydeligt bunden. Som et Exempel paa, hvorledes det har været Regjeringen klart, at den kom i en saadan gunstig Stilling, medens den dog tillige har følt, at det var et Spørgsmaal, om det var muligt, under alle Omstændigheder at opretholde de Bestemmelser, der findes i denne Lov, skal jeg nævne, at man temmelig hyppigt har indsat det Udtryk, at det „i Regi- len“ skal være saaledes; der kan altsaa afvises derfra, uden at det kan siges, at der begaaes nogen Lovovertrædelse. Jeg vil dernæst tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa § 20 i Regjeringens foreliggende Lovudkast, hvori der staaer: „Fra de i §§ 12—19 opførte Tidsbestemmelser kan der under sær-

lige Omstændigheder i enkelte Aar efter Regjeringens Bestemmelse gjøres Undtagelser“. Her see de Herrer, at Regjeringen forbeholder sig at kunne gjøre Forandringer, men Rigsdagen har ikke den samme Frihed til at faae gjort de Forandringer, den ønsker. Dette Sted er efter min Mening meget betegnende for at vise, i hvilken langt gunstigere Stilling Regjeringen vil komme, naar dette Forslag vedtages, end naar vi blive ved den nuværende Tilstand med en modificeret Hærplan af 1842 og de aarlige Finantsbevillinger til Hæren og Flaaden. Der er et andet Punkt, hvorved det efter min Mening paa en ret klar Maade fremtræder, hvor uheldigt det er at give Lovregler om enkelte Forhold i Hærens Indretning; jeg sigter herved til, hvad der angaaer Underviisningsvæsenet ved Hæren og navnlig Skolestolen. Der er en Udtalelse af Forsvarscommissionen, som i den Henseende har været meget belærende for mig, og som har bestyrket mig i den Anskuelse, jeg allerede tidligere havde om denne Sag, idet det deraf fremgaaer, at man har antaget, at Skolen skulde kunne gjøre temmelig middelmaadige Personer til brugbare Underofficerer, medens vi Andre have troet, det var hensigtsmæssigere, at den Dygtighed, der erhverves i Tjenesten, skulde være den bedste Adkomst til at blive forfremmet, ikke blot til Underofficerer, men ogsaa til Officerer. Den omhandlede Pasisus, som jeg med den ærede Formands Tilladelse vil tage mig den Frihed at oplæse, lyder saaledes:

„Den Maade, hvorpaa Fordringerne ere stillede, medfører saaledes, at Personer, som af Naturen kun ere begavede med aldeles middelmaadige Antæg, kunne blive baade Officerer og Underofficerer, at man betegner Underofficerestillingen som den, for hvilken en foregaaende almindelig Dannelse, i alt Fald naar den ikke er erhvervet i en vis bestemt Skole, ikke er af nogen Betydning, og at man for Officerestillingen derimod kommer til at stille Fordringerne til den foregaaende almindelige Dannelse saa eensidigt, at man derved factiff ubeløkker Massen af Landets Befolkning fra at kunne concurrere til Officerespøsterne i Hæren. — Paa denne Maade berøver man Hæren en stor Deel af de Aspiranter til Offi-